

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pan.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Atum perisse, & à se rursus originem propagationis emanasse. Erat vero gestamen id quo uti soliti Ar. Nam & cades, fibula in Lunæ cornua porrigentis speciem, qua calceamenta connectebantur: de qua scom. *Bucinae* & maticum Herodis dictum fertur in Bradeam uxoris fratrem, qui cum generis sui nobilitatem æquo *Ægyp. & ad am. p. 29. dicit.* verbo apud Romanos ostentaret: *Nestu*, inquit Herodes, *generis tui nobilitatem in astragalis gestam* ficas. Quin & Romanis, qui nobilitate præstarent, gestandi lunulas morem fuisse Plutarchus tradidit. *arcadum gestamen.* nisi satis sit Martialis dictum, lunulatum pellem appellantis calceum in hanc sententiam. Et de Quin- *Idem obser.* tiano Rhetore apud Juvenalem habetur. *batum à no-*

& nobilis, & generosus

Appositam nigre Lunam subtexit alute.

Sunt qui causam hujus gestaminis eam commenti sunt, ut sic admonerentur considerandam esse re- *politanus,* rum vicitudinem, quæ præstum in Luna spectabilis est, ne solo nobilitatis nomine nimium tur- *Niceta ad-* gescerent. *Hore.*

B

DE STELLA. CAP. XXIV.

Sed jam locus exigit, ut Stellas tuas aggrediamur, quarum significata recensere rationemque red-
dere, nostra potius fuerit indaginis, quam alterius cuiuspiam inventum: cum præsertim in resti-
tuendo contextu paucissimorum admodum verborum, quæ Stellæ super apud Horum Ægyptium
tradita inveniuntur, cura laborque non defuerit. Sed est omnino in damno libellus ille tam in vul-
gatis Aldina impressione, quam etiam in manuscriptis exemplaribus, quorum nobis copia fuerit.
Sed jam ad rem ipsam.

UNIVERSI DEUS. CAP. XXV.

A pud Horum igitur Legas Stellam hieroglyphicum esse Dei, neque fere quid amplius: quare ne- *Nam Ægy-*
p. 111 primi
p. 111 luctamen & concertationem, quam Deus Opt. Max. in coelestibus orbibus, adverso motu atque *planetas &*
eo etiam vario concitatis, instituit, contemplarentur, neque id alia quapiam ratione deprehendis- *stellarum fixarum*
*C*sent, quam Stellarum motu, earumque præcipue, quæ vices assidue variare manifestum, rapique *depre- n-*
universam mundi superioris machinam ab exortu occasum versus, vertigine supra mentis captum *dire, Macr.*
citatissima, ac nisi res ipsa quotidie fidem faceret, prorsus incredibili: obniti vero contra, ab occatu *l. 1. cap. 28.*
in Som. Scip.
exortum versus spheras ex iis, quæ nobis innotescere potuerunt, easque prout magis minusve à
centro distant, pro ratione sua eo segniius aut velocius ad metam properare, nimirum fieri hac abs-
que Deo minime posse crediderunt. Quis enim tantarum molium rector constitueretur, qui certo
temporum spatio omnia gubernaret, nisi mens suprema omnium arbiter haberetur? Cum igitur
per Stellas potissimum in Dei ipsius cognitionem pervenissent, ipsius universi Deum, per signum
idem ipsum, quo rem deprehenderant, significare instituerunt. Ideoque stellæ hieroglyphicum pro
mundi totius Deo ponere voluerunt. Sententiam vero hanc Romanis etiam placuisse, possimus ex *Pertinacis*
eo conjicere, quod in Pertinacis numo simulachrum est, manibus versus ingentem Stellam ad ce- *numine.*
D quorū providentia rerum potitus esset.

PAN. CAP. XXVI.

A Tque ea potissimum ratio est, cur Pana Deum ex hieroglyphico Stellarum intelligi contend- *Hinc Orphe-*
bus. Hanc
abant: quin & pectus ejus variis insigne Stellis effingebant, cum omnino per Pana totam rerum *natūram rega-*
naturam interpretarentur: qua de causa & fistulam septem calamis compactam, propter erronum *negi, p. 111,*
totidem concentum, ori ejus apprimebant, de quo apud Orpheum plura. Probo autem idem & Pan *co. p. 111. 10*
& Jupiter est, quod παν omne, universam quippe, ut dictum est, naturam significet. Propterea ve- *co. p. 111. 10*
ro & hinnulae pellicis varietate tegi solitum ajunt, ut ex maculis referri Stellæ videantur, de quo in Ser- *Pana voco*
pentus commentario plura, quod quidem isti forsitan de sacris nostrorum literis desumptere, in qui- *magnis, qui*
totum conti-
B b b bus

bus legitur: *Extendit cælum ut pellim*, quamvis Adamantius dicitum de sapienti anima interpretatur. Nimirum illa extensio in modum pellis, tamquam literis inscriptæ luminaribus & Stellis, dicitur *Racia*, & *panæc*, Græcis corum est. Nos vero tentorium illud Firmamentum appellamus, & aulea picturata vulgus etiam ubique hodie Racia nuncupat. Porro cælum propter micantes Stellas a cœlum. *Cælum à cœlatum.*

Et seruum pannam à Gallu fain dillum.

Cælum à cœlatum.

CELEBRITAS. CAP. XXVII.

NON temere itaque in somniis, ut apud Philistum legere est, Satyricus est celebritatis hieroglyphicum. Nam Dionysii mater, ejus qui Syracusanorum tyrannus fuit, cum prægnans eum ipsum alvo contineret, per nocturnam imaginem visa sibi est Satyricum peperisse. Ex quo galeatæ sicu conjectores interpretati sunt, eum quem illa perperisset, clarissimum Græcis fidus, ac diutinum cum Fortuna fore. Hinc Naso etiam fidus pro nobili claritate generis posuit, ubi Maximum, ad quem de Ponto scribit, *fides Fabie gentis* appellat. In Divinis quoque literis, Doctorum & pietate insignium virorum lumina per stellas significantur, ut apud Danielem, *Docti tamquam stelle fulgebunt*. Et quæ progenies Abrahæ promissa divinitus est, tamquam Stellæ, non tam ad numerum innumerabilem refertur, quam etiam ad rerum, quibus posteri ejus illustrandi essent, claritatem. Principue vero Hyades in hujusmodi celebritatis hieroglyphicum delecta, ut admonet Eucherius: siquidem ortu suo solent pluviam inducere, atque ideo per id fidus facræ disciplinæ Doctores interpretantur. Cur vero pluvia divinæ sit institutionis hieroglyphicum, suo commentario est abunde disputatum.

PROSPERITAS. CAP. XXVIII.

ARuspicum autem observationes Stellam afferunt prosperitatis, ac Iæti alicuius eventi signum esse, ac Atteio Capitone traditum, quod (ut Festus ait) accepterat à P. Servilio angure. Hinc locis inaugrandis Stella ex lamella ærea, qua specie reliqua spectantur in cœlo, Stellæ, præfigebatur, Disciplinam hanc fecutus Virgilius, felicissimum Trojanæ posteritatis succelsum Anchilem præmonstratum ait:

En. lib. 2.

— subitoque frangore

Intonuit levum, & de cœlo lapsa per umbras

Stella facem dicens multa cum luce cucurrit.

Suet. in Jul. Cæsar. c. 88. Eclor. 34. Neque imminente Cæsar Augustus crinitam Stellam visendæ magnitudinis, quæ Julio Cæsare sublatu statim apparuit, cum paucis admodum sententiam suam professus, felicitatis, quæ se depositer ostentum interpretatus est: quamvis palam Julii Cæsaris animam in eam Stellam commigrale dicitare solitus esset, remque testatus sit numismatum monumentis, Stella scilicet impresa in conumo, cuius inscriptio est: *CÆSAR AUGUSTUS. Ab altera vero facie, DIVUS JULIUS.* Adjectum etiam est insignie capiti status ejus in foro posite. Et alii plerique numi Cæsaris caput Stella supra frontem præfixa conspicuum ostendunt. Et Dionei Cæsaris astrum Virgilium hac de causa celebavit. Veluti etiam Horatius micare dixit Julium fidus, *veluti inter ignes Luna minores.* In numis vero quos Metius Macer in honorem Cæsariani cuspid Cometa ab occipito Cæsariani capitis apposita est, ut ab ejus obitu signum id subsecutum innuat. Fuerunt autem ex junioribus nonnulli, qui per Stellam tantum Julium Cæsarem intelligi voluerint, picturis publicatis. Verum hæc consignat, non autem simpliciter significat.

Quomodo per Stellam fatum indicatur.

FATUM. CAP. XXIX. **A**djecere Sacerdotes Ægyptii, Fatum per Stellam significari, quoniam id ex siderali dispositione consistere vulgata Doctorum opinione creditur. Per motum enim Stellarum negotia transfiguntur, ut Hesiodi interpres ait super Asterie. Nam & Parcæ illæ, Clotho, Lachesis & Atropos, ut alibi ex xli. Legum Platonis ostendimus, nihil aliud sibi volunt, quam tardum in primis Saturni motum